

УДК 517.95

М. М. БОКАЛО, А. М. ЦЕБЕНКО

ОПТИМАЛЬНОЕ КЕРУВАННЯ СИСТЕМАМИ, ЯКІ ОПИСУЮТЬСЯ ЕВОЛЮЦІЙНИМИ РІВНЯННЯМИ З ВИРОДЖЕННЯМ В ПОЧАТКОВИЙ МОМЕНТ ЧАСУ

М. М. Bokalo, A. M. Tsebenko. *Optimal control for systems described by evolution equations degenerated at the initial moment*, Mat. Stud. **38** (2012), 177–187.

We prove the existence and uniqueness of the solutions of the optimal control problems for systems described by evolution equations degenerated at the initial moment. A characterization is given for the solutions of the considered problems. We also consider in detail the case of the final observation and obtain a set of correlations that characterize the optimal controls.

М. М. Бокало, А. М. Цебенко. *Оптимальное управление системами, которые описываются эволюционными уравнениями с вырождением в начальный момент времени* // Мат. Студії. – 2012. – Т.38, №2. – С.177–187.

Доказується существование и единственность решений задач оптимального управления системами, которые описываются эволюционными уравнениями с вырождением в начальный момент времени. Дается характеристика решений рассматриваемых задач. Подробно рассмотрен случай финального наблюдения и получена совокупность соотношений, характеризующие оптимальные управления.

Вступ. Основи теорії оптимального керування детермінованими системами, що описуються рівняннями з частинними похідними, вперше систематично описано в монографії [1]. Далі ця теорія розвивалася в працях багатьох математиків (див., наприклад, [2]–[7]). У всіх цих працях, за винятком [6], [7], розглядаються еволюційні рівняння, що задані на обмеженому часовому проміжку і ніде не вироджуються. Якщо ж рівняння задані на необмеженому знизу часовому проміжку (див. [10] і бібліографію там), то основи теорії оптимального керування системами, що описуються такими еволюційними рівняннями, при певних обмеженнях розглядалися в роботах [6], [7]. Тут ми розглядатимемо проблему оптимального керування еволюційними системами, стан яких визначається диференціальними рівняннями параболічного типу, що задані на скінченному часовому проміжку і вироджуються в початковий момент часу. Такого типу рівняння розглядалися в багатьох роботах (див., наприклад, [9]–[10]).

Структура статті така. У першому пункті сформульовано і обґрунтовано коректність задачі без початкових умов для еволюційних рівнянь, що вироджуються в початковий момент. Розв'язок такого типу задачі описує стан керованої системи. В другому пункті ставиться задача оптимального керування та доводиться її однозначна розв'язність.

2010 *Mathematics Subject Classification*: 49J20, 58D25.

Keywords: optimal control, final observation, evolution degenerated equation, problem without initial conditions.

Сукупність співвідношень, які характеризують оптимальне керування у випадку фінального спостереження, наведені в третьому пункті.

1. Коректність задачі без початкових умов для еволюційних рівнянь, що сильно вироджуються в початковий момент часу. Спочатку нагадаємо означення потрібних нам далі просторів функцій і розподілів. Нехай X — довільний гільбертів простір зі скалярним добутком $(\cdot, \cdot)_X$ і нормою $\|\cdot\|_X$, а I — будь-який числовий проміжок. Під $L^2_{\text{loc}}(I; X)$ розумітимемо лінійний простір визначених на I зі значеннями в X функцій, які є вимірними і для будь-якого відрізка $[a, b] \subset I$ їх звуження на цей відрізок належать простору $L^2(a, b; X)$. Під $D'(\text{int}I; X)$ ($\text{int}I$ — множина внутрішніх точок проміжку I) розумітимемо простір визначених на $D(\text{int}I)$ зі значеннями в X розподілів, тобто простір лінійних функціоналів на $D(\text{int}I)$ зі значеннями в X ($D(\text{int}I)$ — простір нескінченно диференційовних і фінітних на $\text{int}I$ функцій). Легко перекопатися, використовуючи інтеграл Бохнера, що простір $L^2_{\text{loc}}(I; X)$ можна ототожнити з підпростором простору розподілів $D'(\text{int}I; X)$. Це, зокрема, дозволяє говорити про похідні функцій з $L^2_{\text{loc}}(I; X)$ в сенсі розподілів $D'(\text{int}I; X)$ і належність таких похідних до $L^2_{\text{loc}}(I; X)$.

Через $\mathcal{L}(F; G)$, де F і G — гільбертові простори, позначимо банахів простір лінійних обмежених операторів, що переводять F в G . Під $\mathcal{L}(F)$ розумітимемо $\mathcal{L}(F; F)$.

Нехай V і H — гільбертові простори над полем дійсних чисел з, відповідно, скалярними добутками $(\cdot, \cdot)_V$ і (\cdot, \cdot) та нормами $\|\cdot\|$ і $|\cdot|$. Припустимо, що простір V неперервно і щільно вкладається в H , тобто V є підмножиною H , замикання V за нормою H збігається з H та існує стала $\lambda > 0$ така, що

$$\lambda|v|^2 \leq \|v\|^2 \quad \forall v \in V. \quad (1)$$

Нехай V' і H' спряжені, відповідно, до V та H простори. Вважатимемо (привівши відповідне ототожнення функціоналів), що простір H' є підпростором простору V' . Ототожнивши (на підставі теореми Рісса) простори H та H' , в результаті отримаємо неперервні та щільні вкладки

$$V \subset H \subset V'. \quad (2)$$

Зауважимо, що в цьому випадку $\langle g, v \rangle_V = (g, v)$ для будь-яких $v \in V, g \in H \subset V'$, де $\langle \cdot, \cdot \rangle_V$ — означає дію елемента з простору V' на елемент простору V (канонічний добуток на $V' \times V$). Тому далі вживатимемо позначення (\cdot, \cdot) і замість $\langle \cdot, \cdot \rangle_V$. Також використовуватимемо позначення $(\cdot, \cdot)_{V'}, \|\cdot\|_*$ для відповідно скалярного добутку і норми в V' .

Нехай $S := (0, T]$, де $T > 0$ — задане число.

Через φ позначимо функцію з простору $C([0, T]) \cap C^1((0, T])$, яка задовольняє умови:

$$1) \varphi(0) = 0; \quad 2) \varphi(t) > 0 \text{ при } t \in (0, T]; \quad 3) \int_0^T [\varphi(s)]^{-1} ds = +\infty.$$

Нехай $\alpha : S \rightarrow (0, +\infty), \beta : S \rightarrow (0, +\infty)$ — вимірні функції такі, що

$$(\forall t \in S): \alpha(t) \leq \beta(t), \quad (\forall \tau \in (0, T)): 0 < \inf_{t \in [\tau, T]} \alpha(t), \quad \sup_{t \in [\tau, T]} \beta(t) < \infty.$$

Нам будуть потрібні спеціальні простори функцій, визначених на S . Дамо їх означення. Нехай X — гільбертів простір, про який говорилося на початку пункту. Якщо $\omega \in \mathbb{R}$ — довільне число, а $\gamma : S \rightarrow (0, +\infty)$ — яка-небудь вимірна функція, що є обмеженою на будь-якому відрізку з S , то позначимо

$$L^2_{\varphi, \omega, \gamma}(S; X) := \left\{ f \in L^2_{\text{loc}}(S; X) : \int_S \gamma(t) [\varphi(t)]^{-1} e^{2\omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds} \|f(t)\|_X^2 dt < \infty \right\}.$$

Лінійний простір $L^2_{\varphi,\omega,\gamma}(S; X)$ є гільбертовим зі скалярним добутком

$$(f, g)_{L^2_{\varphi,\omega,\gamma}(S; X)} = \int_S [\varphi(t)]^{-1} \gamma(t) e^{2\omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds} (f(t), g(t))_X dt.$$

На підставі (2) легко перекопатися, що простори $L^2_{\text{loc}}(S; V)$, $L^2_{\text{loc}}(S; V')$, а також $L^2_{\varphi,\omega,\alpha}(S; V)$, $L^2_{\varphi,\omega,1/\alpha}(S; V')$ можна ототожнити з підпросторами простору розподілів $D'((0, T); V')$.

З відомих результатів (див., наприклад, [12, с.177–179]) легко випливає такий факт: якщо функція y з $L^2_{\text{loc}}(S; V)$ має похідну y' з $L^2_{\text{loc}}(S; V')$, то y належить (можливо, після зміни її значень на множині міри нуль) до простору $C(S; H)$ і функція $t \rightarrow |y(t)|^2$ є абсолютно неперервною на будь-якому відрізку з S , причому виконується рівність

$$\frac{d}{dt} |y(t)|^2 = 2(y'(t), y(t)) \quad \text{для майже всіх } t \in S. \quad (3)$$

Введемо простір $W_{\varphi,\omega}(S) := \{y \in L^2_{\varphi,\omega,\alpha}(S; V) : y' \in L^2_{\varphi,\omega,\varphi^2/\alpha}(S; V')\}$, який є гільбертовим зі скалярним добутком $(y, z)_{W_{\varphi,\omega}(S)} := (y, z)_{L^2_{\varphi,\omega,\alpha}(S; V)} + (y', z')_{L^2_{\varphi,\omega,\varphi^2/\alpha}(S; V')}$, де y', z' є похідними функцій, відповідно, y, z в сенсі розподілів $D'((0, T); V')$.

Зі сказанного вище випливає, що

$$W_{\varphi,\omega}(S) \subset C(S; H). \quad (4)$$

Крім того, елементи простору $W_{\varphi,\omega}(S)$ володіють властивостями, що описані в такому твердженні.

Лема 1. Нехай $y \in W_{\varphi,\omega}(S)$, де $\omega \in \mathbb{R}$ — довільне число. Тоді існує $y_0 \geq 0$ таке, що

$$\lim_{t \rightarrow 0} |y(t)| \exp \left\{ \omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds \right\} = y_0,$$

причому, якщо

$$\inf_{t \in S} \alpha(t) > 0, \quad (5)$$

то $y_0 = 0$. Крім того, правильною є така оцінка

$$|y(t)|^2 \exp \left\{ 2\omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds \right\} \leq y_0^2 + (2\omega\lambda^{-1} + 1) \times \\ \times \int_0^t ([\varphi(\tau)]^{-1} \alpha(\tau) |y(\tau)|^2 + \varphi(\tau) [\alpha(\tau)]^{-1} |y'(\tau)|^2) \exp \left\{ 2\omega \int_T^\tau \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds \right\} d\tau, \quad t \in S, \quad (6)$$

де $\lambda > 0$ — стала з (1).

Це твердження доведемо дещо пізніше, а тепер припустимо, що задана сім'я операторів $A(t) : V \rightarrow V'$, $t \in S$, така, що:

\mathbf{A}_1 : функція $t \rightarrow (A(t)v, w)$ вимірна на S для будь-яких $v, w \in V$;

\mathbf{A}_2 : для будь-яких $v \in V$ і $t \in S$ виконуються нерівності

$$(A(t)v, v) \geq \alpha(t) \|v\|^2, \quad (7)$$

$$\|A(t)v\|_* \leq \beta(t) \|v\|. \quad (8)$$

Розглянемо рівняння

$$\varphi(t) \frac{dy(t)}{dt} + A(t)y(t) = f(t), \quad t \in S, \quad (9)$$

де $f \in L^2_{\text{loc}}(S; V')$ — задана функція.

Під розв'язком рівняння (9) розумітимемо функцію $y \in L^2_{\text{loc}}(S; V)$, яка має похідну в сенсі розподілів $D'((0, T); V')$ з простору $L^2_{\text{loc}}(S; V')$ та задовольняє рівняння (9) в просторі $L^2_{\text{loc}}(S; V')$.

Для рівняння (9) розглянемо **задачу**: знайти його розв'язок, який задовольняє умову

$$\exp \left\{ \omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds \right\} |y(t)| \rightarrow 0 \quad \text{при } t \rightarrow +0, \quad (10)$$

де $\omega \in \mathbb{R}$ — задане число.

Далі цю задачу коротко називатимемо задачею (9), (10).

Теорема 1. *Правильні такі два твердження:*

- (i) *Задача (9), (10) має не більше одного розв'язку, якщо $\omega \leq \lambda$, де $\lambda > 0$ — стала з (1).*
- (ii) *Нехай $\omega < \lambda$ — яке-небудь число, $f \in L^2_{\varphi, \omega, 1/\alpha}(S; V')$. Крім того, припустимо, що існує стала $K \geq 1$ така, що*

$$\beta(t) \leq K\alpha(t), \quad t \in S. \quad (11)$$

Тоді існує (єдиний) розв'язок задачі (9), (10), він належить до $W_{\varphi, \omega}(S)$ і задовольняє оцінки

$$e^{2\omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds} |y(t)|^2 \leq C_1 \int_0^t [\varphi(\eta)]^{-1} [\alpha(\eta)]^{-1} e^{2\omega \int_T^\eta \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds} \|f(\eta)\|_*^2 d\eta, \quad t \in S, \quad (12)$$

$$\|y\|_{W_{\varphi, \omega}(S)} \leq C_2 \|f\|_{L^2_{\varphi, \omega, 1/\alpha}(S; V')}, \quad (13)$$

де C_1, C_2 — додатні сталі, які залежать тільки від ω, λ і K .

Доведення. Нехай $\tilde{S} := (-\infty, 0]$. Покладемо

$$\theta(t) := \int_T^t \frac{ds}{\varphi(s)}, \quad t \in S. \quad (14)$$

і позначимо через θ^{-1} функцію, яка є оберненою до функції θ , заданої в (14).

Введемо лінійний оператор Z , який взаємно однозначно переводить лінійний простір функцій $F := \{h: S \rightarrow V'\}$ на лінійний простір функцій $\tilde{F} := \{\tilde{h}: \tilde{S} \rightarrow V'\}$ за правилом $Zh = \tilde{h}$, де $\tilde{h}(\tau) := h(t)|_{t=\theta^{-1}(\tau)}$, $\tau \in \tilde{S}$, $t \in S$, тобто оператор Z функції з простору F ставить у відповідність функцію з \tilde{F} , отриману з даної в результаті заміни змінної

$$\tau = \theta(t), \quad t \in S, \quad \tau \in \tilde{S}. \quad (15)$$

Нехай $\tilde{\alpha} = Z\alpha$, $\tilde{\beta} = Z\beta$. Очевидно, що

$$\tilde{\alpha}(\tau) \leq \tilde{\beta}(\tau) \quad \forall \tau \in S, \quad 0 < \inf_{\tau \in [\rho, 0]} \tilde{\alpha}(\tau), \quad \sup_{\tau \in [\rho, 0]} \tilde{\beta}(\tau) < \infty \quad \forall \rho \in (-\infty, 0).$$

Для довільних гільбертового простору X зі скалярним добутком $(\cdot, \cdot)_X$ і нормою $\|\cdot\|_X$, дійсного числа ω та вимірної локально обмеженої функції $\tilde{\gamma}: \tilde{S} \rightarrow (0, +\infty)$ визначимо простір

$$L_{\omega, \tilde{\gamma}}^2(\tilde{S}; X) := \left\{ \tilde{f} \in L_{\text{loc}}^2(\tilde{S}; X) : \int_{\tilde{S}} \tilde{\gamma}(\tau) e^{2\omega \int_0^\tau \tilde{\alpha}(s) ds} \|\tilde{f}(\tau)\|_X^2 d\tau < \infty \right\}.$$

Цей простір є гільбертовим зі скалярним добутком

$$(\tilde{f}, \tilde{g})_{L_{\omega, \tilde{\gamma}}^2(\tilde{S}; X)} = \int_{\tilde{S}} \tilde{\gamma}(\tau) e^{2\omega \int_0^\tau \tilde{\alpha}(s) ds} (\tilde{f}(\tau), \tilde{g}(\tau))_X d\tau$$

та відповідною йому нормою, яку позначимо через $\|\cdot\|_{L_{\omega, \tilde{\gamma}}^2(\tilde{S}; X)}$.

Введемо ще простір

$$W_\omega(\tilde{S}) := \{\tilde{y} \in L_{\omega, \tilde{\alpha}}^2(\tilde{S}; V) : \tilde{y}' \in L_{\omega, 1/\tilde{\alpha}}^2(\tilde{S}; V')\},$$

який є гільбертовим зі скалярним добутком

$$(y, z)_{W_\omega(\tilde{S})} := (y, z)_{L_{\omega, \tilde{\alpha}}^2(\tilde{S}; V)} + (y', z')_{L_{\omega, 1/\tilde{\alpha}}^2(\tilde{S}; V')},$$

де y' і z' є похідними функцій, відповідно, y та z в сенсі розподілів $D'((-\infty, 0); V')$.

Зауважимо, що звуження оператора Z на підпростори $L_{\varphi, \omega, \alpha}^2(S; V)$, $L_{\varphi, \omega, 1/\alpha}^2(S; V')$, $W_{\varphi, \omega}(S)$ простору F є ізометрією на підпростори, відповідно, $L_{\omega, \tilde{\alpha}}^2(\tilde{S}; V)$, $L_{\omega, 1/\tilde{\alpha}}^2(\tilde{S}; V')$, $W_\omega(\tilde{S})$ простору \tilde{F} . Покажемо це на прикладі просторів $L_{\varphi, \omega, \alpha}^2(S; V)$ і $L_{\omega, \tilde{\alpha}}^2(\tilde{S}; V)$. Нехай $y \in L_{\varphi, \omega, \alpha}^2(S; V)$ і $\tilde{y} = Zy$. Враховуючи (15) і, зокрема, співвідношення $dt = \varphi(t)d\tau$, маємо

$$\begin{aligned} \|y\|_{L_{\varphi, \omega, \alpha}^2(S; V)}^2 &\equiv \int_S \alpha(t) e^{2\omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds} \|y(t)\|^2 [\varphi(t)]^{-1} dt = \\ &= \int_{\tilde{S}} \tilde{\alpha}(\tau) e^{2\omega \int_T^{\theta^{-1}(\tau)} \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds} \|\tilde{y}(\tau)\|^2 d\tau = \int_{\tilde{S}} \tilde{\alpha}(\tau) e^{2\omega \int_0^\tau \tilde{\alpha}(s) ds} \|\tilde{y}(\tau)\|^2 d\tau \equiv \|\tilde{y}\|_{L_{\omega, \tilde{\alpha}}^2(\tilde{S}; V)}^2. \end{aligned}$$

Звідси легко випливає те, що потрібно. Аналогічно перевіряємо правильність нашого твердження стосовно інших пар просторів.

Зробимо в задачі (9), (10) заміну змінних (15). У результаті отримаємо задачу

$$\frac{d\tilde{y}}{d\tau} + \tilde{A}(\tau)\tilde{y}(\tau) = \tilde{f}(\tau), \quad \tau \in \tilde{S}, \quad (16)$$

$$e^{\omega \int_0^\tau \tilde{\alpha}(s) ds} |\tilde{y}(\tau)| \rightarrow 0 \quad \text{при} \quad \tau \rightarrow -\infty, \quad (17)$$

де $\tilde{f} = Zf$, $\tilde{y} = Zy$, $\tilde{A}(\tau) = A(t)|_{t=\theta^{-1}(\tau)}$, $\tau \in \tilde{S}$.

Легко переконуємося, що сім'я операторів $\tilde{A}(\tau): V \rightarrow V'$, $\tau \in \tilde{S}$, задовольняє умови:

\mathbf{A}'_1 : функція $\tau \rightarrow (\tilde{A}(\tau)v, w)$ вимірна на \tilde{S} для будь-яких $v, w \in V$;

\mathbf{A}'_2 : для будь-яких $v \in V$ і $\tau \in \tilde{S}$ виконуються нерівності $(\tilde{A}(\tau)v, v) \geq \tilde{\alpha}(\tau)\|v\|^2$, $\|\tilde{A}(\tau)v\|_* \leq \tilde{\beta}(\tau)\|v\|$.

Тепер відмітимо, що задача (16), (17) досліджувалася в роботі [6] і там доведено, що:

- (і) задача (16), (17) має не більше одного розв'язку при виконанні умови $\omega \leq \lambda$, де λ — стала з умови (1);

(ii) якщо $\omega < \lambda$ та існує стала $K \geq 1$ така, що $\tilde{\beta}(t) \leq K\tilde{\alpha}(t)$, $t \in S$, то існує (єдиний) розв'язок задачі (16), (17), він належить $W_\omega(S)$ та задовольняє оцінки

$$e^{2\omega \int_0^\tau \tilde{\alpha}(s) ds} |\tilde{y}(\tau)|^2 \leq C_1 \int_{-\infty}^\tau [\tilde{\alpha}(\xi)]^{-1} e^{2\omega \int_0^\xi \tilde{\alpha}(s) ds} \|\tilde{f}(\xi)\|_*^2 d\xi, \quad \tau \in S, \quad (18)$$

$$\|\tilde{y}\|_{W_\omega(\tilde{S})} \leq C_2 \|f\|_{L_{\omega,1/\tilde{\alpha}}^2(\tilde{S};V')}, \quad (19)$$

де C_1, C_2 — додатні сталі, які залежать тільки від ω, λ і K .

На підставі цих результатів і сказанного вище можна зробити висновок про те, що для завершення доведення нашої теореми нам достатньо перевірити, чи з оцінок (18) і (19) випливають оцінки, відповідно, (12) і (13). Зауважимо, що оцінка (13) безпосередньо випливає з оцінки (19) та властивостей оператора Z . Переконаємося в правильності оцінки (12). Для цього спочатку в лівій частині оцінки (18) зробимо заміну змінної (15). Тоді отримаємо $e^{2\omega \int_0^\tau \tilde{\alpha}(s) ds} |\tilde{y}(\tau)|^2 = e^{2\omega \int_0^{\theta^{-1}(\tau)} \tilde{\alpha}(s) ds} |y(t)|^2 = e^{2\omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds} |y(t)|^2$. Тепер проведемо заміну змінних $\xi = \theta(\eta)$, $\eta \in S$, $\xi \in \tilde{S}$, в інтегралі правої частини оцінки (18):

$$\begin{aligned} \int_{-\infty}^\tau [\tilde{\alpha}(\xi)]^{-1} e^{2\omega \int_0^\xi \tilde{\alpha}(s) ds} \|\tilde{f}(\xi)\|_*^2 d\xi &= \int_0^{\theta^{-1}(\tau)} [\alpha(\eta)]^{-1} e^{2\omega \int_0^{\theta(\eta)} \tilde{\alpha}(s) ds} \|f(\eta)\|_*^2 [\varphi(\eta)]^{-1} d\eta = \\ &= \int_0^t [\alpha(\eta)]^{-1} e^{2\omega \int_T^\eta \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds} \|f(\eta)\|_*^2 [\varphi(\eta)]^{-1} d\eta. \end{aligned}$$

На підставі цих двох рівностей та оцінки (18) маємо оцінку (12). \square

Доведення лема 1. Правильність цього твердження безпосередньо випливає з лема 1 праці [6]. Справді, нехай $y \in W_{\varphi,\omega}(S)$, а $\tilde{y} := Zy$. Як було сказано вище, \tilde{y} належить простору $W_\omega(\tilde{S})$. Тоді з лема 1 праці [6] випливає існування $y_0 \geq 0$ такого, що

$$\lim_{\tau \rightarrow -\infty} |\tilde{y}(\tau)| \exp \left\{ \omega \int_0^\tau \tilde{\alpha}(s) ds \right\} = y_0, \quad (20)$$

причому, коли $\inf_{t \in \tilde{S}} \tilde{\alpha}(t) > 0$, то $y_0 = 0$. Там же стверджується, що правильною є оцінка

$$\begin{aligned} |\tilde{y}(\tau)|^2 \exp \left\{ 2\omega \int_0^\tau \tilde{\alpha}(s) ds \right\} &\leq y_0^2 + (2\omega\lambda^{-1} + 1) \times \\ &\times \int_{-\infty}^\tau (\tilde{\alpha}(\eta) |\tilde{y}(\eta)|^2 + [\tilde{\alpha}(\eta)]^{-1} |\tilde{y}'(\eta)|^2) \exp \left\{ 2\omega \int_0^\eta \tilde{\alpha}(s) ds \right\} d\eta, \quad \tau \in \tilde{S}. \end{aligned} \quad (21)$$

Для завершення доведення достатньо в (20) та (21) провести заміну змінних (15). \square

2. Формулювання задачі оптимального керування та її однозначна розв'язність. Нехай U — гільбертів простір керувань; ω — деяке число; $A(t): V \rightarrow V'$, $t \in S$ — сім'я операторів, яка описана в попередньому пункті; B — лінійний неперервний оператор, який переводить U в $L_{\varphi,\omega,1/\alpha}^2(S;V')$, тобто є елементом простору $\mathcal{L}(U; L_{\varphi,\omega,1/\alpha}^2(S;V'))$; g — елемент простору $L_{\varphi,\omega,1/\alpha}^2(S;V')$.

Стан досліджуваної еволюційної системи $y(v) = y(\cdot; v)$ при заданому керуванні $v \in U$ визначатимемо як функцію з простору $W_{\varphi,\omega}(S)$, що є розв'язком рівняння

$$\varphi(t) \frac{d}{dt} y(t; v) + A(t) y(t; v) = g(t) + (Bv)(t), \quad t \in S, \quad (22)$$

і задовольняє умову

$$|y(t; v)| \exp \left\{ \omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds \right\} \rightarrow 0 \text{ при } t \rightarrow 0. \quad (23)$$

Нехай \mathcal{H} — деякий гільбертів простір спостережень; $C \in \mathcal{L}(W_{\varphi, \omega}(S); \mathcal{H})$ — заданий оператор, який визначає спостереження $z(v) := Cy(v)$ при керуванні $v \in U$.

Через N позначимо симетричний оператор з простору $\mathcal{L}(U)$, який задовольняє умову

$$(Nv, v)_U \geq \nu \|v\|_U^2, \quad v \in U, \quad (24)$$

де $\nu = \text{const} > 0$. Приймаючи $\Phi(z, v) := \|z - z_0\|_{\mathcal{H}}^2 + (Nv, v)_U$, $(z, v) \in \mathcal{H} \times U$, введемо в розгляд функцію вартості $J(v) := \Phi(z(v), v)$, $v \in U$, тобто

$$J(v) = \|Cy(v) - z_0\|_{\mathcal{H}}^2 + (Nv, v)_U, \quad v \in U, \quad (25)$$

де $z_0 \in \mathcal{H}$ — заданий елемент.

Нехай U_{∂} — опукла замкнена множина в U . **Задача**, яку ми розглядаємо, полягає у знаходженні елементів $u \in U_{\partial}$ (u — оптимальне керування) таких, що

$$J(u) = \inf_{v \in U_{\partial}} J(v). \quad (26)$$

Далі цю задачу коротко називатимемо задачею (26) і нас цікавитиме питання існування та єдиності розв'язку задачі (26).

Теорема 2. *Нехай виконується умова (11) і $\omega < \lambda$, де λ — стала з нерівності (1). Тоді задача (26) має єдиний розв'язок і він характеризується варіаційною нерівністю*

$$\left(Cy(u) - z_0, C(y(v) - y(u)) \right)_{\mathcal{H}} + (Nu, v - u)_U \geq 0 \quad \forall v \in U_{\partial}. \quad (27)$$

При доведенні цієї теореми суттєво будемо опиратися на таке твердження, правильність якого безпосередньо випливає з теореми 1.3 (див. [1, с.18]).

Твердження 1. *Нехай $v \mapsto J(v): U \rightarrow \mathbb{R}$ — строго опуклий і диференційовний функціонал, який у випадку, коли U_{∂} — необмежена множина, задовольняє умову*

$$J(v) \rightarrow +\infty \text{ при } \|v\|_U \rightarrow +\infty, \quad v \in U_{\partial}. \quad (28)$$

Тоді існує єдиний розв'язок (оптимальне керування) задачі (26) і він характеризується варіаційною нерівністю

$$J'(u) \cdot (v - u) \geq 0 \quad \forall v \in U_{\partial}. \quad (29)$$

Доведення теореми 2. Нам достатньо довести, що в нашому випадку виконуються всі умови твердження 1. Нехай $W_{\varphi, \omega}^*(S)$ — лінійний підпростір простору $W_{\varphi, \omega}(S)$, який складається функцій, які задовольняють умову (10). Легко переконалися, використовуючи лему 1, що $W_{\varphi, \omega}^*(S)$ з нормою простору $W_{\varphi, \omega}(S)$ є банаховим простором.

Зауважимо, що відображення $y(\cdot) \mapsto A(\cdot)y(\cdot)$ переводить простір $L_{\varphi, \omega, \alpha}^2(S; V)$ в простір $L_{\varphi, \omega, 1/\alpha}^2(S; V')$. Справді, для довільного $y \in L_{\varphi, \omega, \alpha}^2(S; V)$ на підставі (8) і (11) маємо

$$\begin{aligned} [\alpha(t)]^{-1} e^{2\omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds} \|A(t)y(t)\|_*^2 [\varphi(t)]^{-1} &\leq [\alpha(t)]^{-1} \beta^2(t) e^{2\omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds} \|y(t)\|^2 [\varphi(t)]^{-1} \leq \\ &\leq K^2 \alpha(t) e^{2\omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds} \|y(t)\|^2 [\varphi(t)]^{-1}, \quad t \in S. \end{aligned} \quad (30)$$

Оскільки права частина нерівності (30) інтегровна по S , то з цієї нерівності випливає, що функція $t \mapsto A(t)y(t)$ належить простору $L^2_{\varphi,\omega,1/\alpha}(S; V')$. Зауваживши, що функція φ є обмеженою, як неперервна на відрізку, з того, що $y' \in L^2_{\varphi,\omega,1/\alpha}(S; V')$, отримуємо $\varphi y' \in L^2_{\varphi,\omega,1/\alpha}(S; V')$. Отже, на підставі сказаного є коректно визначеним оператор $L: W^*_{\varphi,\omega}(S) \rightarrow L^2_{\varphi,\omega,1/\alpha}(S; V')$ за правилом

$$(Ly)(t) := \varphi(t) \frac{dy(t)}{dt} + A(t)y(t), \quad t \in S, \quad y \in W^*_{\varphi,\omega}(S).$$

Оскільки ми припустили, що $\omega < \lambda$, то з теореми 1 випливає бієктивність оператора L , причому оператор L і обернений до нього $L^{-1}: L^2_{\varphi,\omega,1/\alpha}(S; V') \rightarrow W^*_{\varphi,\omega}(S)$ є неперервними. Справді, для L це легко перевіряється з використанням нерівності (30), а для L^{-1} випливає з оцінки (13), якщо покласти $y := L^{-1}f$. Отже, оператор L здійснює ізоморфізм між просторами $W^*_{\varphi,\omega}(S)$ і $L^2_{\varphi,\omega,1/\alpha}(S; V')$.

З (22), (23) випливає, що для кожного $v \in U$ стан $y(v)$ системи визначається за правилом

$$y(v) = L^{-1}(g + Bv). \quad (31)$$

Звідси, зокрема, випливає, що відображення $v \mapsto y(v): U \rightarrow W^*_{\varphi,\omega}(S)$ є афінним і неперервним. В силу цього і наших припущень отримуємо, що функціонал J є строго опуклим і неперервним. Те, що він є і диференційовним, доводиться цілком аналогічно, як це зроблено при доведенні теореми 2 роботи [6]. Диференціал функціоналу J має вигляд

$$J'(v) \cdot h = 2(Cy(v) - z_0, CL^{-1}Bh)_{\mathcal{H}} + 2(Nv, h)_U, \quad v \in U, h \in U. \quad (32)$$

Умова (28) виконується, оскільки на підставі (24) маємо

$$J(v) = \|Cy(v) - z_0\|_H^2 + (Nv, v)_U \geq \nu \|v\|^2, \quad v \in U. \quad (33)$$

Зі сказаного і твердження 1 випливає, що задача (26) має єдиний розв'язок і він характеризується варіаційною нерівністю (29). Нерівність (29) в нашому випадку, враховуючи (32) і те, що $L^{-1}B(v - u) = y(v) - y(u)$ (див. (31)), можна записати у вигляді (27). \square

3. Сукупність співвідношень, які характеризують оптимальне керування у випадку фінального спостереження. Для дальшої конкретизації співвідношень, що характеризують оптимальне керування, треба уточнити типи спостережень. Ми розглянемо випадок *фінального спостереження*, тобто виконання умови

$$\mathbf{F}: \mathcal{H} = H, \quad C = DP, \quad \text{де } Pz = z(T) \quad \forall z \in W_{\varphi,\omega}(S), \quad D \in \mathcal{L}(H)$$

(нескладно переконатися, що $P \in \mathcal{L}(W_{\varphi,\omega}(S); H)$). В цьому випадку нерівність (27) матиме вигляд

$$\left(Dy(T; u) - z_0, D(y(T; v) - y(T; u)) \right)_H + (Nu, v - u)_U \geq 0 \quad \forall v \in U_{\partial}. \quad (34)$$

Оскільки $H = H'$, то з (34) маємо

$$(D^*(Dy(T; u) - z_0), y(T; v) - y(T; u))_H + (Nu, v - u)_U \geq 0 \quad \forall v \in U_{\partial}, \quad (35)$$

де D^* — спряжений до D оператор, тобто D^* — оператор з $\mathcal{L}(H)$ такий, що

$$(Dv, w) = (v, D^*w) \quad \forall v, w \in H.$$

Для кожного $t \in S$ через $A^*(t): V \rightarrow V'$ позначимо спряжений до $A(t)$ оператор, тобто $A^*(t) \in \mathcal{L}(V; V')$ такий, що

$$(A^*(t)v, w) = (A(t)w, v) \quad \forall v, w \in V. \quad (36)$$

Введемо в розгляд спряжений стан $t \mapsto p(t; u) \in L^2_{loc}(S; V) \cap C(S; H)$, як розв'язок задачі Коші

$$-\varphi(t) \frac{dp(t; u)}{dt} + A^*(t)p(t; u) = 0 \quad \text{в } D'(S; V'), \quad (37)$$

$$p(T; u) = D^*(Dy(T; u) - z_0). \quad (38)$$

Існування та єдиність розв'язку цієї задачі випливає з відомих результатів, якщо в ній зробити заміну t на $-t$ (див., наприклад, [11, Твердження 2.3, с.112]).

Подібно, як і у доведенні теореми 3 роботи [6], отримуємо такі оцінки розв'язку задачі (37), (38):

$$|p(t)| \leq |p_T| \exp \left\{ \omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds \right\}, \quad t \in S, \quad p_T := p(T), \quad (39)$$

$$\int_S \alpha(t) \exp \left\{ -2\omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds \right\} \|p(t)\|^2 [\varphi(t)]^{-1} dt \leq \frac{|p_T|^2}{2 \min\{1; 1 - \lambda^{-1}\omega\}}, \quad (40)$$

$$\int_S [\alpha(t)]^{-1} \exp \left\{ -2\omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds \right\} \|p'(t)\|_*^2 \varphi(t) dt \leq \frac{K^2 |p_T|^2}{2 \min\{1; 1 - \lambda^{-1}\omega\}}. \quad (41)$$

Тепер для майже кожного $t \in S$ скалярно домножимо (37) на $[\varphi(t)]^{-1}(y(t; v) - y(t; u))$, $v \in V$, і проінтегруємо отриману рівність за t від $\tau \in (0, T)$ до T :

$$-\int_\tau^T \left(\frac{d}{dt} p(t; u), y(t; v) - y(t; u) \right) dt + \int_\tau^T (A^*(t)p(t; u), (y(t; v) - y(t; u)) [\varphi(t)]^{-1}) dt = 0. \quad (42)$$

Звідси після відповідних перетворень отримаємо

$$\begin{aligned} & (p(T; u), y(T; v) - y(T; u)) = (p(\tau; u), y(\tau; v) - y(\tau; u)) + \\ & + \int_\tau^T \left(p(t; u), \frac{d}{dt} (y(t; v) - y(t; u)) + [\varphi(t)]^{-1} A(t) (y(t; v) - y(t; u)) \right) dt. \end{aligned} \quad (43)$$

З рівностей

$$\begin{aligned} \varphi(t) \frac{d}{dt} y(t; v) + A(t) y(t; v) &= g(t) + (Bv)(t), \quad t \in S, \\ \varphi(t) \frac{d}{dt} y(t; u) + A(t) y(t; u) &= g(t) + (Bu)(t), \quad t \in S \end{aligned}$$

випливає рівність

$$\frac{d}{dt} (y(t; v) - y(t; u)) + [\varphi(t)]^{-1} A(t) (y(t; v) - y(t; u)) = [\varphi(t)]^{-1} (B(v - u))(t), \quad t \in S. \quad (44)$$

З (43), (44) легко здобудемо

$$\begin{aligned} & (p(T; u), y(T; v) - y(T; u)) = (p(\tau; u), y(\tau; v) - y(\tau; u)) + \\ & + \int_\tau^T (p(t; u), (B(v - u))(t)) [\varphi(t)]^{-1} dt. \end{aligned} \quad (45)$$

Покажемо, що в (45) можна перейти до границі при $\tau \rightarrow 0$. На підставі (23) і (39):

$$\begin{aligned} |(p(\tau; u), y(\tau; v) - y(\tau; u))| &\leq |p(\tau; u)| \cdot |y(\tau; v) - y(\tau; u)| \leq \\ &\leq |p(T; u)| e^{\omega \int_T^\tau \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds} (|y(\tau; v)| + |y(\tau; u)|) = |p(T; u)| \gamma(\tau), \end{aligned} \quad (46)$$

де $\gamma(t), t \in S$, — функція така, що $\gamma(t) \rightarrow 0$ при $t \rightarrow 0$.

Легко бачити, що

$$\begin{aligned} \int_\tau^T |(p(t; u), (B(v - u))(t))| [\varphi(t)]^{-1} dt &\leq \int_\tau^T \|p(t; u)\| \cdot \|(B(v - u))(t)\|_* [\varphi(t)]^{-1} dt = \\ &= \int_\tau^T [\alpha(t)]^{1/2} e^{-\omega \int_T^\tau \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds} \|p(t; u)\| [\varphi(t)]^{-1/2} \times \\ &\times [\alpha(t)]^{-1/2} e^{\omega \int_T^\tau \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds} \|(B(v - u))(t)\|_* [\varphi(t)]^{-1/2} dt. \end{aligned} \quad (47)$$

На підставі (40) і того, що $B(v - u) \in L^2_{\varphi, \omega, 1/\alpha}(S; V')$, можна зробити висновок про інтегровність на S підінтегральної функції в інтегралі правої частини нерівності (47). Врахувавши це, а також (46), перейдемо в (45) до границі при $\tau \rightarrow 0$:

$$(p(T; u), y(T; v) - y(T; u)) = \int_S (p(t; u), (B(v - u))(t)) [\varphi(t)]^{-1} dt. \quad (48)$$

Покладемо $\widehat{p}(t; u) := p(t; u) e^{-2\omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds}$, $t \in S$. На підставі (40) можемо зробити висновок, що $\widehat{p}(u) \in L_{\varphi, \omega, \alpha}(S; V)$. Очевидно, що правильною є рівність

$$\int_S (p(t; u), (B(v - u))(t)) [\varphi(t)]^{-1} dt = \int_S e^{2\omega \int_0^t \alpha(s) ds} ((B(v - u))(t), \widehat{p}(t; u)) [\varphi(t)]^{-1} dt. \quad (49)$$

Нехай виконується умова (5). Покладемо

$$\mathbb{V}_{\varphi, \omega} := L^2_{\varphi, \omega, \alpha}(S; V), \quad \mathbb{H}_{\varphi, \omega} := L^2_{\varphi, \omega, 1}(S; H), \quad \mathbb{V}'_{\varphi, \omega} := L^2_{\varphi, \omega, 1/\alpha}(S; V').$$

Як було сказано раніше, простори $\mathbb{V}_{\varphi, \omega}, \mathbb{H}_{\varphi, \omega}, \mathbb{V}'_{\varphi, \omega}$ є гільбертовими. Зауважимо, що в припущенні (5) правильним є ланцюжок неперервних і щільних включень

$$\mathbb{V}_{\varphi, \omega} \subset \mathbb{H}_{\varphi, \omega} \subset \mathbb{V}'_{\varphi, \omega}. \quad (50)$$

Ототожнимо спряжений до $\mathbb{H}_{\varphi, \omega}$ простір з ним самим. Тоді спряжений до $\mathbb{V}_{\varphi, \omega}$ простір ототожнюється з $\mathbb{V}'_{\varphi, \omega}$ і дія елемента $f \in \mathbb{V}'_{\varphi, \omega}$ на елемент $v \in \mathbb{V}_{\varphi, \omega}$ визначається так

$$((f, v)) = \int_S e^{2\omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds} (f(t), v(t)) [\varphi(t)]^{-1} dt. \quad (51)$$

На підставі (51) бачимо, що (49) можна записати у вигляді

$$\int_S (p(t; u), (B(v - u))(t)) [\varphi(t)]^{-1} dt = ((\widehat{p}(u), B(v - u))) = \langle B^* \widehat{p}(u), v - u \rangle_U. \quad (52)$$

Тому, з (38), (48), (52) випливає, що співвідношення (35) рівносильне до нерівності

$$(\Lambda_U^{-1} B^* \widehat{p}(u) + Nu, v - u)_U \geq 0 \quad \forall v \in U_\partial, \quad (53)$$

де $\Lambda_U: U \rightarrow U'$ канонічний ізоморфізм Ріса.

Отже, ми довели таке твердження.

Теорема 3. Нехай виконуються припущення теореми 2 і умови **F** та (5). Тоді розв'язок задачі (26) (оптимальне керування) характеризується співвідношеннями

$$\begin{aligned} \varphi(t) \frac{dy(t; u)}{dt} + A(t)y(t; u) &= g(t) + (Bu)(t), \quad t \in S, \\ t \mapsto y(t; u) &\in L^2_{\varphi, \omega, \alpha}(S; V), \\ -\varphi(t) \frac{dp(t; u)}{dt} + A^*(t)p(t; u) &= 0, \quad t \in S, \\ p(T; u) &= D^*(Dy(T; u) - z_0), \\ t \mapsto \hat{p}(t; u) &:= p(t; u) \exp \left\{ -2\omega \int_T^t \alpha(s) [\varphi(s)]^{-1} ds \right\} \in L^2_{\varphi, \omega, \alpha}(S; V), \\ (\Lambda_U^{-1} B^* \hat{p}(u) + Nu, v - u)_U &\geq 0 \quad \forall v \in U_{\partial}. \end{aligned}$$

ЛІТЕРАТУРА

1. Lions J.-L. Optimal control of systems described by partial differential equations. – M.: Mir, 1972. (in Russian)
2. Boltyanskiy V.G. Mathematical methods of optimal control. – M.: Nauka, 1969. (in Russian)
3. Balakrishnan V. Semigroup theory and control theory. – Washington, 1965.
4. Butkovsky A.G. Methods for control of systems with distributed parameters. – M.: Nauka, 1975. – 568p. (in Russian)
5. Zgurovsky M.Z., Melnyk V.S., Novikov A.N. Applied methods of analysis and control of nonlinear processes and fields. – K.: Naukova dumka, 2004. – 590p. (in Russian)
6. Bokalo M. *Optimal control of evolution systems without initial conditions*// Visn. L'viv Univ., Ser. Mekh.-Mat. – 2010. – V.73. – P. 85–113. (in Ukrainian)
7. Bokalo M.M. *Optimal control problem for evolution systems without initial conditions*// Nonlinear boundary problem. – 2010. – V.20. – P. 14–27. (in Ukrainian)
8. Freedman A., Schuss Z. *Degenerate evolution equations in Hilbert space*// Trans. Amer. Math. Soc. – 1971. – V.161. – P. 401–427.
9. Gorbachuk M.L., Pivtorak N.I. *About solutions of evolution parabolic equations with degeneration* // Differential equations. – 1985. – V.21, №8. – P. 1317–1323. (in Russian)
10. Bokalo M., Lorenzi A. *Linear evolution first-order problems without initial conditions*// Milan Journal of Mathematics. – 2009. – V.77. – P. 437–494.
11. Showalter R.E. Monotone operators in Banach space and nonlinear partial differential equations. – Math. Surveys and Monogr. V.49. – Providence, RI: Amer. Math. Soc., 1997.
12. Gayevskiy H., Greger K., Zaharias K. Nonlinear operator equations and operator differential equations. – M.: Mir, 1978. – 336p. (in Russian)

Кафедра диференціальних рівнянь
Львівського національного університету імені Івана Франка
mm.bokalo@gmail.com

Надійшло 12.03.2012